

KÖSZEG ÉS VIDÉKE

Szépirodalmi, társadalmi, és közgazdasági hetilap.

Megjelenik minden vasárnap.

Előfizetési ár:

Egész évre 8 korona, félévre 4 korona
negyedévre 2 korona, egyes szám ára
20 fillér.

Nyilttár sora 40 fillér.

Hirdetés nagyság szerint.

A lap szellemi részét illető közlemények
a szerkesztőséghez intézendők.

Előfizetési pénzek és reklamációk
Rónai Frigyes kiadó
címére küldendők.

XXIX. évfolyam.

Felelős szerkesztő:
JAMBRIKS LAJOS.

33. szám.

A pálinka.

Egy országnak — amely nemzeti és gazdasági fejlődésében annyira visszamaradt, mint mi — annak rohaml'pésben kell megtennie azt az utat, amelyet a nyugati nemzetek minden akadályoztatás nélkül, szépen, lassan, minden fáradozás nélkül tettek meg önfejlődésükre.

Évszázadok mulasztásait kell helyrehozni rövid évtizedek alatt. Szegény országunkra a baj mindenkor sokadmagával jött. Hol belviszályokkal, hol a ránkzuduló külelenségkel kellett megbirkózni. A magyar erőforrása évszázadokon át apadt. És nem volt, aki új erőforrások után nézzen, amelyel az elveszett nemzeti erő pótolva és fejlesztve lett volna. A magyar gazdasági erők zsilipeinek megnyitásához a meggyengített nemzet nem volt elég értelmes, de tudása sem volt ahhoz, hogy magát gazdaságilag megerősítse.

Idegen invázió lepte el az országot, ha nem is ellenséges szándékkal, de mindenesetre tulajdon-szerzésre törekedtek a bevándoroltak. Es a föld-szerzés sikerült is! Innen van az, hogy Szent István birodalmának nagyobb földrészén nem magyar az ur. Ez is lényegesen gátolta a magyar gazdasági fejlődést.

Ahogy a különböző népfajok ellepték az országot, magukkal hozták erkölcsüket, szokásaikat is. Így került aztán a magyarhoz a pálinka.

Későn, nagyon későn vették észre a pálinka romboló hatását. Akkor kezdtek ellene védekezni, amikor már a védekezés eszköze — mivel helyesen nem lett alkalmazva — szinte hátrányára vált a nemes célnak!

A szegénységünk okozta azt is, hogy az államnak monopóliumot kellett csinálni a pálinka-ivásból. Hisz az erre vonatkozó törvényeink is

tele vannak abszurditással. Például a kereskedelmi törvény tiltja azt, hogy vasárnap 10 óra után a szegény ember, hogy éhségét csillapítsa, hat krajcárón egy kis tepertőt vagy virslit vegyen magának, a pálinkás putikok pedig még vasárnap is egész napon át nyitva vannak.

Egyrészt anyagi szempontból az államnak óriási hasznót hajt a pálinkaivás, másrészt azonban a nemzete rettenetes pusztítással jár a szesz élvezete.

Szomorú és kétségbeesítő igazság az, hogy a pálinkaivás, amellet, hogy erkölcstelen hajlamokra készlet, de romboló hatással van az emberi szervezetre is. A pálinkaivás fertelmes betegségeket okoz: tüdővész, gümőkort, nyavalyatörést, agylágyulást és a rettenetes betegség kihat három-négy nemzedékre is, amíg aztán a család, a faj, fokonkiut elkorcsosodva kihal!

Noshát, az államra nézve ilyen szomorú mérleget nyújt a pálinkaivás! Amíg a kincstárnak milliókat hajt pénzben, addig a nemzetből sok millió ember jut a fertelmes elpusztulás és megsemmisülés örvényébe a szesz, a pálinka élvezete miatt.

A pálinkaivás sok balesetet, szerencsétlenséget okoz. A külföldi statisztikai kimutatás szerint a vasuti balesetek, összeütközések 50 %-a az alkohol hatása alatt történt. A pálinkásboltokból elénk táruló élőképékből nem utolsó látvány, amint a tüdővész, csontvázhoz hasonló, rongyokba burkolt anya pálinkával kínálja és itatja sápadtképi, összeesztott vízna gyermekeit.

Elvitázhatatlan tény az is, hogyha az ország kir. törvényszékeinek bünygi nyilvántartásait végig lapozzuk, minden kétséget kizárólag megállapíthatjuk, hogy a bűnesetek nagy százalékát a lelket, a testet és az erkölcsöt gyilkoló pálinka mértéken felüli élvezete szolgáltatja.

Az alkoholizmus ellen más országban is hat-

hatósan védekeznek. Nálunk azonban még igen messze van a hathatós védekezés eredménye. A pusztító rém öldöklő a nemzetek népeit. S ezért a társadalom felvilágosultabb és nemesebb rétegei mindent elkövetnek, hogy megmentse a szegény embert és a pusztulófélben levő munkáscsaládokat az öldöklő rém fertelmes karjai közül kiragadják.

Az alkohol nálunk még rettenetesebb módon szedi áldozatait, mint bárhol a világon. Mert nálunk a munkásosztály minden rétegénél: ugy a falusi parasztembernek, mint a városi iparosmunkásnak, a pálinkaivás előbbrevaló, mint az evés! A belek és a szervezet összemarását élvezetnek mondja és hiszi a szerencsétlen, egyszerű és jóhiszemű ember.

Köveseknek is el mindent az alkoholelleses társaságok, egyesületek és szövetségek arra nézve, hogy a magyar nemzet egyik legnagyobb ellensége a pálinka, ne szedje tovább áldozatait.

Arra pedig törvényt kell alkotni, hogy a pálinkás putikok, a méregraktárak vasárnap csukva legyenek!

Társadalmi bajok.

Nincs a világon nép, mely oly nagy mértékben lenne rabja szenvedélyeinek, indulatainak, mint a magyar. A magyar ember természeténél fogva hajlik mir erre a rossz tulajdonságára a ami a legsajnálatosabb, egyéni sérelmét vagy vált jogtalanságát legtöbbször kiviszi a közéletbe is. Ott támadja vagy védelmezi a közügyek leple alatt a mások álláspontját, illetve a maga törekvéseit.

S ezt leginkább a politikai életben tapasztaljuk, ahol legerősebben dühöng a szenvedély ugy a különböző politikai pártok, mint egyesek közdtt. Alig mulik el nap, hogy valami efféle viszályról ne

Tárca.

Az „ambulancia“.

Reggelre a kis Szeplinek, egy soroksári sváb két-éves gyerekének megvastagodott a nyaka. Egyetlen magzatja volt a Szeidl-amilának, hát bizony megijedtek.

— Jaj, mondta az anyja, a jóra való Fáncl néni, az emberének, — ennek a gyerekek gugája nótt.

— Gugája?! — szölt nagy csodálkozva Szeidl bácsi, — gugája? Talán golyvát akarsz mondani? Az apám, — nagyapám, az öregapám meg az úk apám is eoben halt meg. Csak az kellene, hogy most a Szeplire kerüljön a sor.

Bizony, Szeidl bácsi nagyon megijedt, mert az jutott eszébe, amit az öregapjától hallott, hogy a családnak volt már egy férfitagja, akinek akkora gugája nótt, hogy azt mindig a vallara kellett hátracsapni, nehogy menésközben akadályozza. S a gonosz utcagyerekek utána sompolyogtak s a golyváját megcsiklandoztak, hogy felbosszantsák. Egyszer aztán valamelyik gézengúz gombostűt tűzött belé s attól meg kellett halnia, mert a tü rozdás volt.

— Herrr... rrrrgott! — dörmögte az apa, mig az anya simogatta a gyermek megvastagodott nyakát. De a simogatás mit sem használt, mert délre még jobban felpuffadt a gyerek nyaka, hogy ugy látszott, mintha a törzsével egybefolyt volna. Hogy azonban hirtelen ne menjen, hogy e büszke fajzat az elődök sorsára jutott, vastag kendőbe gondosan bebugyolálták, noha nyár volt, Szeidl bácsi pedig befogott a magakészítette döcögős kordéjába s éjjel, hogy senki meg ne lássa, be akart hajtatni Pestre.

Már fel is ült a bakra, azonban Fáncl néni, ki máskülönbén igen türelmes szokott lenni, most a kiállott félelemtől, hogy az egyetlen magzat ily csulságra jut, vagy tudj'isten mi okból, de szokatlan erélyes hangon odaszölt az urának:

— Vigyázz a gyerekre! Ugyis te vagy az oka, hogy ilyen nyomorék.

— En, én? — hüledezett Szeidl bácsi.

— Hát nem is lehet máskép. Meg vagytok átkozva az egész tamiliatokkal együtt.

— Asszony, hallgass, — mondta megütközve, de nyugodt hangon Szeidl bácsi, csak ugy a szája szegletéből.

De Fáncl néni, mintha felszöfoltak volna, ugy libelt-lábolt, ugy pergett a nyelve, olyan szökat pattogtatott, hogy a templom mellett elhaladva bizony lenyelné, ha még oly dühös volna is.

Ennek az lett a vége, hogy a türelmes Szeidl bácsi jól helybeahagyta az asszonyt, amire meg az nem volt elkészülve. Aztán, mintha mi sem történt volna, megint felkapaszkodott a bakra és elindult.

Vigyazva, lépésben hajtotta kopott gebáját. Néha meg-megállt; kikerült minden követ, gödröcskét. Busan lögatta fejét a ló is, éppugy, mint a gazdája. Szepli meg a kocsni fenekén fulladozott és kidülledtek szemei a melegtől. Otthon ezalatt a Fáncl néni siránkozott és imádkozott Szent Gáborhoz. Végre a lovacska, mely sehogysem birta megszokni a lassu ügetést és türelmetlenül csapkodta gyér farkával kiálló hátgerincét, vig uyerítéssel köszöntötte Budapest első aszfaltozott utcáját.

Pirkadáskor aztán elértek a kórház elé; ott megállt a rozoga kis kordé és Szeidl bácsi az ostornyéllal becsengetett a kapun.

— Mit akar itt? — rivalt rá a tekintélyes külsejű portás.

— Vastag a nyaka a gyerekek; azt hiszem, hogy golyvás.

— A teremtettjét magának! Várjon! Tíz órakor kezdődik az ambulancia. — S azzal becsapta a kaput a sváb orra előtt.

Ilát várt. Addig is letelepedett a kólépcsőre, de előbb a kis fut kigöngyölgette a vastag keudéből a kezébe egy hosszú spárgára fűzött mindentéle lábblí-, nadrág- és rékligombot adott, hogy azzal játszó. Ő maga megtölte kis pipáját. Lassan szivogatta, mig eltűnődött Szepli sorsa fölött. Végre hosszas várakozás után megeléknült a környék. Sánták, vakok, mindenféle gyógyithatatlan betegségben szevedők gyültek egybe s várták az ambulanciát.

— Ambulancia? Melyik lehet az? — tünődött magában a sváb s ha egy-egy cilinderes ur jött a tünt el a kapu mögött, azt hitte, hogy ez vagy amaz lehet.

Meg is kérdezte a mellette bóbiskoló, himlőhelyes, pápaszemes verklit:

— Ez-e az?

A szunyókáló fölrezzent.

— Kicsoda?

— Az ambulancia!

— Fenét, — mordult rá a pápaszemes és tovább bóbiskolt.

A sváb meg csak tünődött és időnkint megismételte kérdését.

Most egy igen komoly, fehérhaju szép öreg ur érkezett hintón.

— Na, — szölt a sváb, — ez lesz az.

Hogy azonban biztos legyen benne, megint felzavarta szunyókálásából az ókulára koldust:

— Nézze már, tán ez az?

hallanánk hirt különösen napjainkban, amikor olyan nagy, korszakalkotó események folynak le a politikai élet színpadán.

S ez mind az ősi magyar átoknak tulajdonítható, mely mindenkor utját szegte a magyar törekvéseknek asszal, hogy viszályt, egyenetlenséget támasztott magyar és magyar között.

De más téren is csupa ilyen vissza, kárhozatos állapotokat látunk. Ha szétnézünk magunk között, sajnálattal tapasztaljuk, hogy belső életünkben is az ősi átok viszi a vezérszerepet. Az emberek egymással szemben gyanakodók, bizalmatlanok, vagy legalább is túlvátozások. Legjobban fejezhető ez ki Arany János szavaival, hogy embertársainknak mindenki gyanus, aki él. De ez még a jobbik eset. A legtöbbször az irigység, az ellenséges indulat fészkeli le magát az emberek szívébe, mely sokkal veszedelmesebb. A kicsinylés, lesajnálás pedig mindennapos, sőt mindenórás dolog. Két embert, akiknek szíve őszintén megnyílik egymás előtt, csak nagyritkán találunk. A magyar embernek régi örökös átká ez. Ha nem marakodhatik idegennel, marakodik honfitársaival, mert vérében van a marakodási hajlam.

A marakodás azonban csak a legtrikább esetben történik nyíltan, legtöbbször titkon orvul, észrevétlenül. A szemben marakodó emberek mindig tisztességes gondolkodásról tesznek tanúságot, akik ha durvák is, de az igazságért harcolnak. Igaz, hogy csak a saját igazságukért. Az igazság küzdelmé pedig ha egyoldalú is, sohasem rut, nem becselene dolog.

A nyilvánosan marakodók száma azonban nagyon csekély azokhoz képest, akik háta mögött, alattomban támadnak mindennek, ami másban meg van, de bennük hiányzik s amit ők nem megvetnek, hanem kajánul irigyelnek s éppen ezért ócsárolnak. Az ilyenek azok, akik ajkbiggyeszítve fogadnak minden jó dolgot, mert nem tőlük származik s szerintük bolond, ostoba az egész világ, mert nem úgy gondolkodik, mint ők és mert elvakultságukban azt hiszik, hogy rajtuk kívül minden ember bárgyu.

Az a legnagyobb hibája közéletünknek, hogy nincs meg az emberekben a helyes megítéléshez szükséges elfogulatlan érzék. A magánélet sérelmeit átplántálják a közéletbe s a közhasznú munka tárgyait az egyéni indulat sugallata szerint vezetik bírálata alá. Akármilyen jó a gondolat, az eszme, mely felvetett, ha nem tetszik az ember, akitől származott, úgy bolond a gondolat, ostoba az eszme.

Ilyen elvek mellett kultúr ember nem élhet igazi társadalmi életet s nem boldogulhat az az ország sem, melynek fiai ilyen elveket hirdetnek. Újjászülésre, megújulásra van tehát szüksége a mi társadalmi életünknek, hogy a romok felett egy egészséges gondolkodású társadalomnak vehessük meg az alapját.

Városi ügyek.

2474/1909.

Hirdetmény.

Barkács és bucuni községek jegykárosultjai javára közpénzügyi adományokat elfogad a polgármesteri hivatal.

Köszeg, 1909. augusztus hó 2.

A polgármester h. szabadságon:
Jambrits Lajos,
v. főjegyző h.

— Kicsoda? — dörmögte újból felriadva álmából, talán már ötödikször a verklis.

— Ki? Hát az ambulancia!

Kérdezze meg tőle magától, engem pedig hagyjon békén, a kutyafáját! — szolt nagy mérgesen a verklis. Varta hát a sváb az ambulanciát de hiába várt. Kérdezősködni már nem mert. Egyszer csak delet hangzottak s a nép elszállingózott a kórház kapuja mellől, ahonnan a kocsi is elrobogtak már. Megint csendes volt minden. A portás zárt a kaput.

— Kérem, — szolt a sváb feléje tartva a két lábát kifeszítve megállt előtte: — hát nem jött az ambulancia?

— Maga számár! — rivalt rá az aranyzsinóros szolgafőnök.

A sváb csak hallgatott.

— Maga ököri! Már elmúlt! Jöjjön holnap!

— Elmúlt?

— El hát!

— A ambulancia?

— Az.

— Elmúlt? ... Holnap? ... — szolt dadogva a sváb, de már ekkor becsapodott az ajtó az orra előtt s ő lassan lefelé botorkált. Aztán nyalábra fogta a kis Szeplőt és elhelyezte a kocsiában.

Az öklülés, himlőhelyes verklis nagyokat biccentgetett fejével, úgy aludt s kicsi hija, hogy bele nem vágta fejét a kőbe.

— Hallja, — szolt a sváb, mielőtt kocsiára ült volna a az ostorral feléje legyintett, hogy a szija gyengéden érintette az orrát, — ne várjon már! Nem jön.

2149 909.

Hirdetmény

Felkérem mindazokat, kiknek birtokában a törökidőkben való keleti kéziratok, kódexek vannak, hogy azokról, mivel a tudomány érdekében nagyon fontos volna (így a kódexek tartalmáról tudomást szerezni, s a város polgármesteri hivatalában jelentést tenni szíveskedjenek, hol a további felvilágosítást is megadják.

Köszeg 1909. július hó 8-án.

August János,
polgármester h.

2175 909.

Hirdetmény.

A siketnémák heves vármegyei intézetének segélyezésére adományokat elfogad a polgármesteri hivatal.

Köszeg, 1909. július hó 17.

Polgármester h. szabadságon:

Jambrits Lajos
városi főjegyző h.

Hirek.

— A polgármester-helyettes itthon. August János polgármester helyettes, ki szabadságának egy részét fürdőn töltötte el, visszaérkezett városunkba s hivatalát e hó 18-án foglalja el.

— Házasság. Horodth István polgári iskolai tanár e hó 21-én vezeti oltárhoz Szék Mária a községi Jézus-Szive templomban.

— Házasság. Bruder József tanár, hétfőn tartja egybekelését Köszegen, Terplán Kornél kir. járásbíró leányával, Fridával, az evangélikus templomban.

— Eljegyzés. Trommel Károly a Karuer kávéház főpincére eljegyezte Angerer Herminát.

— Igazgatói megbízás. A községi kereskedők, akik kereskedőtanonciskolát tartanak fenn, csütörtökön tartott értekezletükön elhatározták, hogy az iskola élére Endrédi Gábor polgári iskolai igazgatót állítják és felkérlik az igazgatói teendők vezetésére.

— Az iparos tanonciskolák szakfelügyelője. A vallás és közoktatásügyi miniszter Greisinger Ottó szombathelyi polgári iskolai tanárt a vas megyei összes iparos tanonc iskolákra, ez évi szeptember elsejétől kezdve az 1911-12. tanév végéig terjedő időre, megbizta a szakfelügyelői teendőkkel.

— A kereskedő tanonciskolák szakfelügyelője. A vallás és közoktatásügyi miniszter Berényi Pál dr. soproni áll. felsőkereskedelmi iskolai tanárt a községi, sárvári és szombathelyi kereskedő tanonciskolákra, ez év szeptember elsejétől kezdve, az 1911-1912. tanév végéig terjedő időre, megbizta a szakfelügyelői teendők végzésével.

— Szabadságról vissza. Hanasiócskó Oszkár dr. ezredorvos, több heti szabadságról visszaérkezett városunkba s újra megkezdte orvosi gyakorlatát.

— Az erdőmester meghalt. Közel fél éve, hogy Köszeg városa erdőmesterévé választotta Rausz István ny. erdészt, aki azonban nem tehetett le esküjét sem és így Köszegnek volt is, meg nem is erdőmestere és sok gondot adott a városnak az erdőmesteri állás ügye, amelyet azonban most a legfelsőbb fórum, a halál megfellebbezhetetlenül jogerősen elintézett. Rausz István ugyanis, aki Köszegre érkezésétől fogva betegeskedett, e hó 11-én Köszegen 45 éves korában meghalt, mielőtt még hivatalát átvehette volna. Az erdőmester halála kiterjedt előkelő családot borít mély gyászba. Neje Gretzacher erdőtanácsos selmebányai erdészeti akadémia igazgatójának a leánya és 4 gyermeke siratja halálát. Rausz előbb az erdélyi püspökség szibeni erdőségeinek volt főerdésze de betegsége miatt nyugdíjazták. A beteg ember azonban erősnek, egészségesnek hitte magát, újra hivatalát vállalt, de azt már nem foglalhatta el. Temetése csütörtökön ment végbe általános részvét mellett.

— Gyászrovat. Schaffer Gusztáv, Schaffer Gusztáv kereskedő és városi képviselő kis fia e hó 7-én elhunyt.

— Kicsoda? — mondta ismét fölriadva.

— Az ambulancia.

— Mi közöm hozzá, — szolt dühösen a verklis és karjával nagyot lödít, mitől a pápaszem nyomban lepottyant a szeméről s ezer darabra tört s egyuttal az is kitért, hogy vak.

Az öklülés szerencsétlensége azután kizökkentette szunyókálásából és bosszusan zsémbelt, hogy imigyen elkésett.

— Az áldóját, hát vaktól kérdezgettem az ambulancia után? Hát hogy is tudta volna ez megmondani a szerencsétlen, — szolt a sváb és nagyot vakargatott piro, érdes nyakán. Azután ugyanolyan lassúsággal, amilyennel jött volt, hazafelé baktatott. Kár volt pedig mert mire hazaért, már késő este volt és ideje, hogy visszahajtsan a városba.

Csendes volt a falu. Aludt mindenki. Csak a gömbölyded Fáncl néni, fáradtan a várakozástól, tipegett a kapuban.

Szeidl bácsi egy utolsót suhintott a kopott lovackára s odaérve az asszonyhoz, félvakargatva csak annyit mondott:

— Az az izé, no, az ambulancia, már elment, anyjuk. Csak azért jöttem haza, hogy meg ne ijedj miattunk. Most visszahajtok s addig nem látsz, míg velem nem találkozom.

S ezzel ment. Az asszony sirt; a Szepli nagyokat köhögött a szekér tenekén, de hát mit volt mit tenni! Reggelre megint csak ott állt a kis kordé roskadt térdül lovával a kórház előtt. Most azonban nem kérdezzé senkit, átnyalábolta Szeplít és befelé tartott.

— Vizbefullt tanító. Hétfőn délután 4 órakor halálos szerencsétlenség színhelye volt a községi Szeplít-kövits-féle uszoda. Dománovics János ólmódi tanító a nagy hőségben borozás után az uszodába ment s alig ment be a vízbe: alámerült s néhány perc múlva már hulláját látták a vizen uszni. A hullát a víz magával vitte s az uszodán kívül fogták ki a Gyöngyösből. A szerencsétlenségről azonnal értesítették a hatóságot. Megjelent Köszegi József rendőrkapitány az uszodában, a szerencsétlen embere azonban már nem lehetett segíteni. Halálát valószínűleg szélhűdés okozta. Holten-tét hozzátartozói Ólmódra szállították.

— Megölte a pálinka. Varga Máttyás községi kocsis nagy szeretője volt a szeszitalnak. Kedden is még az alaposnál is alaposabban felöntött a garatra. Még egyszer és utoljára, mert a nagymennyiségben beszédelt pálinka megölte.

— Baleset. Czápíry Gyula nyugdíjas szerdán este a Széchenyi téren sétálgatva hazafelé igyekezett, mikor egy vigyázatlan pillanatban megbottlott s a magas parttól a vadárókba zuhant. A szerencsétlen embert, ki lábát törte, csak a reggeli órákban találták meg.

— Megszűnt gondnokság. Brenner Lajos kéményseprő mester annak idején saját kérelmére gondnokság alá helyeztetett. A kir. törvényszék most ugyancsak fél kérelmére a gondnokságot megszüntette.

— Gondnokság alá helyezett elmebeteg. A szombathelyi kir. törvényszék özv. Prinóth Józsefné községi lakós házbirtokosát elmebetegség miatt gondnokság alá helyezte.

— Nagy katonabeszállásolásokra kell készülnünk. E hó 23-án a soproni 18 honvéd gyalogezred két zászlóalja érkezik ide egy napi pihenőre. Ekkor 1000 közlegény, 54 tiszt és 30 ló lesz elszállásolandó. Szeptember elején mikor a hadtestgyakorlatok Köszeg és Sopron határszéli községei körül fognak lefolyni, 6-tól 8-ig Köszegen 8000 közlegény 847 tiszt és 700 ló lesz elszállásolandó. Ez nem lesz könnyű feladat úgy végrehajtani, hogy a város lakosságát is lehetőleg megkíméljük, de a katonaság jogos igényeinek is eleget tegyünk. Itt már szükséges lesz egy kis hazafással párosult jóakaratot is tanusítani, hogy a gyakorlatokban elfaradt hadiak oly elhelyezést találjanak itt, mely megfelel városunk jó hírnevének. De még egyre kell figyelmeztetnünk. Jó lesz a pékeknek, mészárosoknak, vendéglősöknek, henteseknek e formális napokra készülődni s a katonaságot kielégítően és rendes árak mellett, minden visszaélés nélkül kiszolgálni, mert ezt is megköveteli a város jó hírneve. Akik a tisztek elszállásolására lakókat felajánlanak, jegyeztessék be a rendőri őrszobában. Egy-egy szobát több személy részére is lehet berendezni, vagy egy lakást 4-6-8 tiszt részére. A város egyénekiét és naponként 2 koronát fizet s habár 2 napra történik a lakáskivétel, mégis így 20-30 koronára keresetre lehet szert tenni.

— Bizottsági bejárás a község-soproni vasuton. Köszeg város hatósága kérelmére Somogyi Miklós vármegyei főügyész elnöke alatt csütörtökön bizottsági bejárás volt a község soproni vasutnak a város határában fekvő részében szükségesnek mutatkozó sorompók és utáthelyezések tárgyában. A város a csepregi ut és a vasut keresztezésénél a víznek alkalmas módon elvezetését kérte érdekelt földtulajdonosok panasza folytán. A bizottság a panaszt indokoltuak találta és a víz elvezetésére szükséges intézkedések megtételét javaslatba hozta. Ugyancsak javasolja egy mezei ut létesítését az ólmódi ut és a vasut keresztezésétől nyugatra, de itt egy sorompó felállítását nem hozza javaslatba, hanem mindössze két akácfaát vágat ki, mert az előirt látávolság biztosítva van.

— Akik ingyen akarnak utazni. A község-soproni vasutnak, amióta csak megnyílt, igen nagy a személyforgalma. Most az aratási időben egy kissé megcsappant, de aránylag most is igen sok utasa van. Különösen igen sok harmadik osztályú utas jelentkezik, akik jegy nélkül szállanak fel és mikor a jegyet kérik tőlük a kalauz, azt mondják, hogy ők bizony nem fizetnek, mert ez az ő vasutjuk. Es mivel a vonatkísérő

Ott azau hamar ráakadt az ambulanciára. Egy csapat beteg állt egy ajtó előtt. Oda állt hát ő is közbük, szétterpesztve lábát s karjába az orra hegyéig begöngyölt Szeplít uty ölelte át mint egy zsák krumplít.

Bizony sok idő eltelt, amíg rákerült a sor, mert utolsónak maradt. Végre mégis bekerült, ahol egy hosszú tehérvászsonkőpenyeges ur fordult feléje:

— Mi baja? — kérdezte tőle.

— A ténur az ambulancia?

— En, igen, — szolt mosolyogva az orvos.

No, mi a baj?

— A fiúnak megdagadt a torka.

— Mutassa.

— Anig Szeidl bácsi kibontogatta a kis Szeplít, a többi orvos is valamennyi hosszú, felér köpenyegben várakozással vették körül. Egyrészt, mert ő volt az utolsó páciens, meg azért is, mert éppen veszélyes torokbajjára volt, s most is arra gondoltak. De amint az apa reszketve levette az utolsó kendőt Szepliről, kit már élet-halál között vélt, hát ime, az úgy ugrott talpra, amint kiszabadult a sok kendőből, mint a csik, sőt hármat is penderült a sarka körül.

— No, ennek ugyan kutyabaja, amice, — szolt az egyik igen finom kinézésű szemüveges doktor.

A sváb örömben ijedten kidülledt szemekkel állt egy helyben és nézte a csudát.

Hát bizony úgy volt az, Szeplinek a nyaka megint szépen visszagömbölyödött a nagykeudök melegtől mert hát csak a mandulája volt leesve.

Kirdy Gizi.

személyzet elégtelen, tehát sokan vannak, kiket nem lehet leszállítani a vasutól, bár nincsen jegyük. A közbeszó állomásokon nem bírnak velük, mert erőszakkal ellenállnak. Nem ártana, ha a vasút néha napján egy-két csendőrt utaztatna, majd megtanítaná ezen ügyen utazgatókat a rendre. Így azonban akárhányszor elkerülük a megérdemelt büntetést.

— **Baleset és rövidzárlat.** Kőszegen *Pallik Sándor* erkélyes emeletes házat épített. Hétfőn az építkezésnél a gerendaállványt bontották le, miközben egy gerenda ledőlt az erkélyt. A tégladarabok szerteltek, az egyik kőművesinas fejére esett és könnyen megsebesítette. Egy téglát a villamos vezetékbe esett, miáltal a villamos erő hajtotta gépek megálltak. A két drót ugyanis összerült, rövidzárlat támadt, de rövidesen sikerült a rendet helyre állítani, úgy hogy a munka zavartalanul folyt tovább.

— **Kilátótorony és menház az Irottkön.** Örömmel vesszük azt a hírt, hogy *Hatvany Ferenc*, a Dunántúli Turista Egyesület elnöke, ki múlt vasárnap Kőszegen járt a turistaegylet körében megindította az akciót az iránt, hogy a Dunántul legszebb pontját, a 883 méter magas Irottkőt menházzal kapcsolatos kilátótoronnyal jelölték meg. A Kőszegi Turista Egyesület a legnagyobb kézzel támogatja a tervet. Felhívást fogtak intézni Vas- és Sopron megye összes turista egyleteihez és a közönséghez, hogy érdeklődésükkel és támogatásukkal szívesek legyenek az ügy szolgálatába szegődni. Rohonc városától is jelentékeny anyagi támogatást várnak a kezdeményezők, ha miudjárt ez a támogatás abban is állana, hogy az építéshez szükséges terméssanyagot szolgáltatná. Miuthogy az építmény művészi kivitelű lesz és az utasoknak kényelmes pihenő, sőt éjjeli szállást is óhat nyújtani, körülbelül 12-15,000 koronába kerül. A menházban állandóan ételmet is lehetne kapni, miért is egy kőszegi, vagy rohonci erdőőr állandóan ott laknék. A turista-egyesület tagjai élénk örömmel fogadták *Hatvany* elnök előterjesztését és az elnök biztatására elhatározták, hogy mindent el tagnak követni, hogy a menházzal kapcsolatos kilátó torony mielőbb felépüljön.

— **Beszűntetett kocsmáüzlet.** *Barhy János* bejelentette az iparhatóságnál, hogy kocsmá üzletét beszőntetti.

— **A kőszegi járás faiskolái.** A kőszegi járás főszolgabírója előterjesztést tett az alispánnak, hogy mivel a faiskolák tartási költségei érzékenyen sújtják a községeket, míg hasznát alig hajtják, engedje meg az alispán, hogy a faiskolák beszőntetésével, az egész kőszegi járásban ezentul csak Rohoncon, Lékán és Nemescsón tartassanak fenn faiskolát. Ezeknek költségeihez valamennyi község hozzájárulna.

— **A kőszeg-soproni vasut új menetrendjéhez.** Augusztus hó 15-ikével új menetrend lép életbe a kőszeg-soproni vasuton. Az eddigi menetrend városunk érdekeinek elég megfelelő volt. Sopron megye közeli községeiből ugyanis a délután 2 órakor érkező utasoknak több mint 2 óra idő állott rendelkezésre, hogy esetleges bevásárlásukat Kőszegen eszközölhessék, ez új menetrend azonban ezt lehetetlenné teszi, mert alig egy óra ideje van az ide érkező utasnak. Gazdasági érdekeink megvédéséről lévén szó, ha már a menetrend ellen nem tehetünk, úgy nagyon is kívánatos volna egy negyedik vonat indítása, minek érdekében a szükséges lépések megtételét kereskedőink és a városi hatóság figyelmébe ajánljuk.

— **„A Háziorvos” c. közkezdveltségnek örvendő népszerű közegészségügyi folyóirat augusztusi számában** számol be az általa kitűzött közegészségi kérdésekre tett pályázat eredményéről s egyben meg is kezdte a pályanyertes művek közlését, melyeknek szerzői: 1. Sasi Nagy Lajos a bpesti állami felsőkereskedelmi iskola tanára, 2. Dr. Rottenbiller Odón Bikszád-túrdó és 3. Weisz Kornélia, komáromi községi iskola tanítónője. Már ez magában véve is különösen érdekessé és vonzóvá teszi a lapnak ezen számát, nem is szólva annak további gazdag tartalmáról, melyek közül dr. Szántó Manóknak „A pályaválasztásról orvosi szempontból”, dr. Furst Zsigmondnak „A tanuló ifjúság és az alkohol” c. hosszabb értekezései excellálnak. A „Különféle” rovat rendkívül érdekes apróságai stb. stb., de különösen „Ludovinnak”, — a magyar földökről elmondott észrevétele (melyet Porzolt Kálmán is magáévá tett — és a Pesti Hírlap egyik esti levelében szelvéstetett) kelte nek nagyobb feltűnést. Nem ajánljuk elég melegen a lapunk olvasóinak „A Háziorvos”-t, mely méltán megérdemli, hogy minden művelt magyar család asztalán helyet foglalhasson. Előfizetési ár egy évre csekély 2-40 K. Szerkesztőség és adóhivatal VI. ker. András-síut 27. Mutatványszámot szívesen küld bárkinek is a kiadóhivatal.

— **Anyakönyvi statisztika.** A kőszegi anyakönyvi hivatalban az utóbbi időben a következő születési, házassági és halálozási esetek jegyeztettek be:

Születés.
Aug. 13 Németh Sándor és Neisz Katalin leánya 1 r. k.
Halálozás.
Augusztus 8-án: Schaffner Gusztáv 15 hó r. k. tüdőlob.
Augusztus 9-én: Preisz Józsefné 55 éves r. k. eigyengülés.
Augusztus 10-én: Downánovits József tanító 45 éves r. k. vízbeúlás.
Augusztus 11-én: Rausz István erdőmester 47 éves r. k. májlob. — Varga Márton 68 éves rom. kath. kimerülés. — Horváth Róza 55 éves r. k. méhrák.
Augusztus 13-án: Wurst János 5 hónapos r. k. rángógörcs.

Közgazdaság.

Fokozzuk buzatermelésünket.

A mi magas buzaárak ösztönösképpen arra készítetik a gazdát, hogy több buzát termesszen, annyival is inkább, mert meg van a remény arra, hogy olyan tulproduktió, mely jelentékenyen leszorítaná a gabonaárakat, immár nem fog bekövetkezni.

A buzatermelés fokozása kétféle módon lehetséges. Vagy azért, hogy nagyobb területet vetünk be buzával, vagy azért, hogy ugyanazon területen nagyobb terméshozamokat igyekszünk elérni. Az előbbeni eljárás alig vihető keresztül, sőt nem is ajánlatos, mert az állattenyésztés rovására menne, már pedig ez a trágyatermelés apadására vezetne, ami a termőtalaj tulságos kihasználását vonná maga után, akkor, amidőn ugyanazon területen nagyobb termésátlagok elérésére törekszünk. Ezen nagyobb termésátlagokat pedig a talaj kitűnő megművelése mellett dúsabb trágyázás által bizonyosan elérhetjük.

Az erőteljesebb trágyázásnak is vannak azonban leközűletetlen akadályai, mert ma már holnapra nagyobb számú állatot beszerezni és tartani lehetetlenség. Ez az akadály azonban a szuperfoszfát alkalmazása által könnyen leküzdhető, annyival is inkább, mert ma már ezer és ezer kísérlet bizonyítja a szuperfoszfát terméss-fokozó hatását. Az országos növénytermelési kísérleti állomás csupán 1905-ben az ország 247 gazdaságában végzett szuperfoszfáttal termelési kísérletet, 150 kg. szuperfoszfátot alkalmazván kat. holdanként. 193 gazdaságban mutatkozott terméssnövekedés egészen 600 kg.-ig terjedő mutattal és így a kísérletek tulyom részénél nemcsak a szuperfoszfát ára térült meg, de jelentékeny haszon is, okul az a körülmény szolgált, hogy vagy nem volt a talaj jól elkészítve, vagy pedig tápláló anyagokban, mint kálium és nitrogénben is hiányt szenvedett. De sőt a második évben is mutatkozott hatása, mert a buza után következő növények is nagyobb termést adtak, mint a műtrágyázatlanok.

Magyar holdanként körülbelül 10 koronába kerül a szükséges szuperfoszfát, mely vetés szántáselőtt szórando ki, s átlagosan legalább 1 métermazsa terméssnövekedést eredményez, mint amennyibe kerül, s így alkalmazását nyugodt lélekkel a legmelegebben lehet ajánlani.

Szénatermelésünk fokozása

Ha a nyugati államok statisztikai adatait böngészszük, elképedve fogjuk látni, hogy az ottani rétek terméss kétszer háromszorta nagyobb, mint a hazai réteké, aminek nem egyedül oka a mi mostohabb éghajlatunk, de oka leginkább az, hogy mi réteinket selogysem ápoljuk, semmiféle gondozásban nem részesítjük, holott bizonyos dolog, hogy az a ré, amelyet ellep a moha, amelyet folytonosan csak kaszálunk, de a talaj terméssképességét tápláló anyagok hozzáadásával semmiképp sem igyekszünk fokozni, elveszti terméssképességét és hozama hovatovább csökkenni fog.

Pedig a rétek termésserejének fokozása igen nagy fontosságú tényező minden gazdaságban, mert nagy terméshozamok esetén nagyobb állatállományt tarthatunk, több trágyát termelhetünk, s ennek segítségével nagyobb mennyiségben adhatjuk vissza szántóföldjeinknek a piaci növények által elvont tápláló anyagokat.

A rétek termelésének fokozása sem nagy fáradságba, sem nagy költségbe nem kerül, csupán avval az eszmével kel megbarátkoznunk, hogy semmiféle talaj sem teremhet örökösen anélkül, hogy valamely táplálékot ne adjunk neki, amelyből újabb anyagot termelhet.

Egyik leghatásosabb módja a rétek termelésének fokozására az őszi boronálás. Ha ezt elmulasztjuk tenni, a rétek annyira bemohosodnak, hogy a levegő, az esővíz behatolása nagy mértékben akadályoztatik, s ezáltal is a termés lényegesen csökken. A réteket minden ősszel éles boronával kell keresztül-kasni hasogatni, hogy ezáltal egyrészt a mohát eltávolítsuk, másrészt az esővíz és hó behatolását lehetővé tegyük, de meg a gyökereket is új sarjadásra serkentsük. Mennél mélyebben, mennél jobban tudjuk ezt a műveletet keresztülvinni, annál biztosabban elmaradhatatlan a hatás.

Tápláló anyagokat is kell azonban a ré talajába juttatni, ami elkerülhetetlenül szükséges, különösen abban az esetben, ha a ré nem áradós. Erre a célra a megfelelőbb a szuperfoszfát és a trágyalé. Kat. holdanként a boronával felhasogatott talajra tehát ősszel 150 kg. szuperfoszfátot szórunk ki, azután pedig higitott trágyalével öntözük meg. Ilyetén módon bizonyosan kétszeres termést fogunk már a következő évben elérni de ez eljárásnak három évre terjedő hatása van. Ha trágyalé nem állana rendelkezésünkre, úgy a szuperfoszfát egymagában is nagy eredményeket fog felmutatni, mert a réti talajokból leginkább a foszfor hiányzik.

Regény.

A szív örvényei.

Írta: Bonnieres Róbert. (Folytatás.)

A Place Blanche-on zenét hallott és a karácsonyi vásár nyitott sátorosra utját állta. A zene arra a rettenet jelenetre emlékeztette, melytől csak az iméut szabadult és szinte lutva igyekezett a gyűlölt hangok elől menekülni. A Place Brédán átsietve, a Szentgyörgy-utcába jutott és folyton tovább haladva, mihamar odakerült az angol kávéház elé. Amint fölmerte az épületet, észbe

jutott, hogy ma itt akart Leával vacsorázni és belépve a fényes előcsarnokba, azt kérdezte a kapustól, hogy d'Espagnes gróf megjött-e már. A kapus nemmel felelt és Roger ismét elsietett; üzött vadként száguldott az utcákon végig, érthetetlen szavak, dörmögött és végre miután a Klotild templom tornyában már egy órát ütött, odaért a d'Espagnes palotához. Az álomittas komornyikot elküldte, teljesen felöltözve odavetette magát ágya párnáira és behunyta szeméit, de az álom kerülte a boldogtalant és az emésztő, örült félyteknységét csak úgy érezte, mintha valami testi fájdalom bántaná. Igen, ő féltékeny volt... amint azokat a borzasztó szavakat elolvasta, azonnal tudta, hogy kire vonatkoznak; egy pillanattal sem kételkedett abban, hogy a szavak igazak de azért arra mégsem volt képes, hogy a szép áruló nő iránt érzett szerelmét kitépje szívéből.

— Oh, csak látnám, csak beszélhetnék vele, egy sóhaj és hirtelen megnyugvásképp jut eszébe, hogy Lea egy földel alatt lakik vele és el nem szökhetik előle.

Felugrik, az ablakhoz siet és visszahajtja a függönyöket; Lea szobájából bágyadt gyertyafény dereng az ablak alatt, a hó rózsás színűnek látszik. E pillanatban a tábornok kocsija rohog be az udvarra; Roger hallja amint a vén kocsi dünyögve felel valami kérdésre, majd a házba lép a gróf, dobogva megy föl a lépcsőkö, szobájába tért és becuklja az ajtót, mire aztán minden ismét elcsöndesült.

Roger is azon igyekezett, hogy nyugodtabbá legyen de hasztalan. Izzó homlokát odaszorítja a hideg ablakhoz és újból meg újból azt gondolja: „Csak egy pillanattal láthatnám és beszélhetnék vele!”

Es miért ne kísérlelném meg? — kérdezte magában hirtelen feltámadó eréllyel. — Lea szobája a földszinten van, a kert felé; oda könnyen el lehet jutni. Ki gátolhatja meg abban, oda könnyen lehet jutni. Ki gátolhatja meg abban, hogy ne menjen a kertbe sétálni és hogy ez alkalommal föl ne nézzen Lea ablakára? Aztán meg egy kulcsa is van egy oldalajtóhoz, mely összeköttetésben van a melléklépcsővel, úgy, hogy az előcsarnokon nem kell áthaladnia. Határozottan szükségét érzi, hogy friss levegőt szivjon, — ki kell mennie. Azonkívül Leának megígérte, hogy az ő társaságában fog vacsorázni és elmaradását még ki sem mentette — mit gondol majd fölöle? Magyarazatot kell adnia okvetlenül... miért kínozná magát féltékeny ostobaságokkal amikor Lea részéről egyetlen szó elég arra, hogy ő megnyugodjék? Az a vad, mely szinte esztől fosztotta meg, hiteles forrásból eredt? Nem, az egy kétségbeesett nőtlő származott. Hogy is lehetett annyira elvakult hogy jegyesét csak egy pillanattal is gyauasítani tudta? Bocsánatot kell tőle kérnie, be kell vallania, hogy megbocsáthatatlanul könnyelmű volt, hogy súlyosan megsértette őt. Hogy Courtaront megsebezte, azt nem fájlalta; Lea ellen intézett aljas merénylete még e megfenyítésnél többet is érdemelt és jövőben az a gyáva fickó bizonyára vigyázni fog arra, hogy megint utjába ne akadjon.

Vigyázva és halkán lépdelve, tolvajmódjára ment ki Roger szobájából, leosont a szűk lépcsőköre és pár perc múlva a szabadban volt. Már nem havazott és a hideg, nedves éjjeli levegőben szinte megkönnyebűlten lélegzett; föltekint Lea ablakára, ahol még mindig világozosság dereng és lábujjhegyen közelebb lopózva, a redőny egy hasadékaú at benéz a szobába.

Lea gondolatokba merülve, szép tejét tenyerébe hajtva, egy alacsony széken ül. Még az a ruha van rajta, melyben Roger megígérte, hogy a cirkuszban látta őt; csak haja bomlott föl és egész pompájában oulott le fehér, gömbölyt keblére. Most boldog mosoly vouul el Lea ajkain fejt az ablak irányába fordítja és ezzel oda volt Roger habozása. Remegő kézzel megkopogtatja az ablakot, fuldokolva suttog: „Lea — én vagyok — Roger — a te Rogere-d!”

A függönyök szétválnak és aztán megnyílik az ablak, Roger megígérte a kezét, mely fejébe kinyulik, forró, szenvedélyes csókokkal borítja a karcsú, gyűrűs ujjakat, melyeket a leány átengedett neki. A következő pillanatban a vicomte az ablak széles párkányára veti magát és a szobába ugorva, bánaatos arccal, bocsánatot esdve, térdre borul jegyese előtt.

— Lea bocsáss meg, — hebeg ellojtott hangon. Lea némán és szomorúan néz rá.

— Roger, — mond aztán halkán — mit tettünk? Nem kellett volna az ablakot felnyitnom és most rajtam lenne a sor, hogy téled kérjek bocsánatot.

— Lea... Leám, — rebeg Roger, mialatt tovább is térdein marad és Lea kezét izzó homlokára teszi. A leány lehajol fejébe sáramosolygott; miudaketten érezték, hogy egymáséi és hogy ezentul sem a tábornok sem Lea anyjának parancsoló szava el nem választhatja őket egymástól. Roger jelenléte jegyese szobájában es így órában, megpecsételte jövőjüket és Roger ezt is kifejezte, karját dereka köré fűzte és bensőséggel suttogva „Ki merne még bennünket szétválasztani!...”

Oh mily félénk és elfogult Roger a fiatal lánnyal szembe! Mily félve és gyöngéden üelte és csokolta őt; szenvedélye egyszerre lecsillapult és szerelme örkdött izgatott érzékei felett.

— Oh, Lea, — szóló végre — ha tudnád, mit vétettem ellened.

A leány szótlanul néz reá, ő pedig tovább szól:

— Ne tovább, Roger — rebeg Lea, kezét az ifju ajkára illesztve, — van-e még köztünk szóra szükség?

Es ezzel körülbelül, ajkait hajára szorítva, szenvedélyesen suttog:

— Roger, szeress, mint én szeretlek és csak szerelmünkre gondoljunk... Mit törődünk mi a világgal!

Roger, nézz szemembe és mondd, hogy szeretsz...
 hogy engem szeretsz, mint én szeretlek téged!

Es bachanszó módjára öleli körül a vicouteot,
 szenvedélyesen szívéhez szorítja ajkait, szeméit, nyakát
 örjögve csókolja.

Roger halálsápadtan szabadulni igyekszik; ez
 a viselet undorral tölti el és villámként járja át a
 gondolat:

— A levélke igazat szolt... közte és Courtaron
 közt viszony volt és ha neki is ily módon vetette magát
 nyakába, ugy... minden megeshetett!

Az a szerelem; melyet Roger Lea iránt érzett,
 mely őt ez órában szobájába hozta, elrepült és az el-
 rémült ifju tekintete előtt örvény tárul fel a szegyen
 és a gyalázat örvénye... Szinte haragosan rázza le
 le magáról az ölelő karokat, ellöki magát, merereven
 néz rá a leány és aztán egy székre rogy, arcát elföldi
 kezeivel, hogy elrejtse a szégyenpirt, mely azt el-
 borítja...

A következő pillanatban már egyedül volt a tágas
 szobában: szinte elbűvölve néz arra a helyre, hol Roger
 állt és ahol a drága szőnyegen egy kis tócsa keletke-
 zett a hóvizből.

— Bosszút, bosszút... a gyalázatért, mit rajtam
 elkövetett — fuldokolt, majd nagyot sikolt; a sikoltás
 borzalmasan hangzik az éj csendjében és Lea anyja
 nemsokára sápadtan és reszkette ront be leánya szobá-
 jába. Lea anyja karjaiba veti magát, a nyitott ablakra
 mutat, a szőnyegen levő nyomokra, elhaló hangon ejti
 ki Roger nevét, aztán ájultan rogy össze.

(Folytatjuk.)

Angerer Hermina

és

Jremmel Károly

jegyesek.

Minden külön értesítés helyett.

Köszönetnyilvánítás.

Mindazok, kik felejthetetlen kis

Gusztika

fiunk temetésén való megjelenésükkel ugy le-
 vélbeli részvényt nyilatkozataikkal fájdalomukat
 enyhítették, fogadják ez uton hálás köszö-
 nünket.

Köszeg, 1909. augusztus 14.

Schäffer Gusztáv és neje.

Hammer János

városi kéményseprőmester

lakik:

Köszegen, Várkör 483. sz. a. (Art-féle házban.)

Dr. NIEDERHOFER JÓZSEF

orvos tudor,

specialista női- és gyermekbajokban, ideg- és
 nemibetegségekben, Köszegen letelepedett és ren-
 del naponként délelőtt 8-10-ig és délután 2-3-ig.
 Lakik a Kossuth Lajos-utca 495. szám alatt a
 Csapodi-féle házban.

ROPS

biztonsági
 gyorsfőző.

Tűzveszély
 kizárva.

Ha felborul, elalszik.

Szess ki nem folyhat.

Szessztogasztásban igen takarékos.
 Kapható minden jobb vasáru és háztartási cikket
 árusító üzletekben.

Ha valahol nem kapható, sziveskedjék hozzánk fordulni.

Képes prospectus ingyen és bérmentve.

ROPS Fémáru Részv.-Társ.

BUDAPEST, V., Killaó-Váczi-ut 74/39.

Helybéli elárúító:

NAGY SÁNDOR.

Tüzifa eladás.

Tölgy dorong . . . 1 mtr. K 5.—

hasáb . . . 1 mtr. „ 7.—

Bükk dorong . . . 1 mtr. „ 6.—

hasáb III. o. 1 mtr. „ 8.—

„ „ II. o. 1 mtr. „ 8.50

„ „ I. o. 1 mtr. „ 9.—

rendesen megrakva, házhoz szállítva.

Megrendelhető helyben

Jánosa Gyula,

fűszerkereskedésében.

Bornyilvántartáshoz

szükséges nyomtatványok raktáron vannak

Feigl Gyula-féle könyvnyomdában

Köszegen.

Nyomdász tanoncnak

felvétetik egy jóra való fiu.

Rónai Frigyes

nyomdatulajdonosnál.

STOCK COGNAC
 MEDICINAL

szavatolt valódi borpárlat

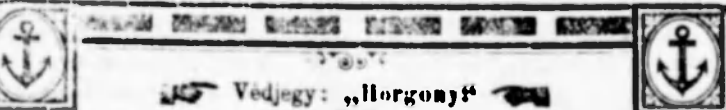
CAMIS & STOCK

gőzpároló telepéből

BACROLA.

Cognac gőzfőzde állandó
 hivatalos vegyi ellenőrzés alatt.

Kapható minden jobb üzletben.

A Liciment. Capsici comp.,
 a Horgony-Pain-Expeller

egy régióknak bizonyított házszer, mely már sok év óta
 legjobb fájdalomcsillapító szerek bizonyított készvényéből,
 osztrák és meghuleseknél, bedörzsolé-keppen használva
 Figyelmeztetés. Silány hamisítványok miatt bevásár-
 láskor óvatossá legyünk és csak olyan üveget fogadjunk el,
 mely a „Horgony” vedjegygel és a Richter cégjegyzéssel
 ellátott dobozba van csomagolva. Ára üvegekben K-80,
 K 1.40 és K 2.— és úrvizolvan minden gyógyszerárban kap-
 ható. — Főraktár: Torok József gyógyszerésznél, Budapest.

Dr. Richter gyógyszerlára az „Arany országhoz”,
 Prágában, Elisabethstrasse 5 neu. Mindennapi szétküldés.

Keil-lakk

legkitűnőbb mázólo-szer puha padló számára.

Keil-féle viasz-kenőcs kemény padló számára.

Keil-féle fehér „Glaser” fénymáz 90 fill.

Keil-féle arany-fénymáz képkereteknek 40 fill.

Keil-féle szalmakalap-festék minden színben.

Keil-féle legfinomabb cipő krém 30 fill.

Mindenkor kaphatók:

Unger József cég-nél
 Köszegen.

Szombathely: Kaiser Lajos.

Köszvény-

és csusz-bántalmakban szen-
 dőknek készséggel és ingyen szolgál fölvi-
 lágosítással és utbaigazítással a gyógyulást
 illetőleg

Karl Bader
 Jllertissen (Bayern).

Császárfürdő Budapest. Nyári és tél

Gyógyhely, a magyar Irgalmasrend
 tulajdona. Elsőrangú kenes hevívízű gyógyfürdő; mo-
 dern berendezésű gőzfürdő, kényelmes iszap-, medence
 és kádfürdők, melyek kiváló gyógyhatással használtat-
 nak az összes reumatikus- és idegbántalmaknál. Uzo-
 dák, hóleg-, szénsavas- és villamosvíz-fürdők. Ivo- és
 belélegzési-kúra. Prospektust ingyen és bérmentve küldi
 Az Igazgatóság.

Saját érdekében

csak BOHN-féle

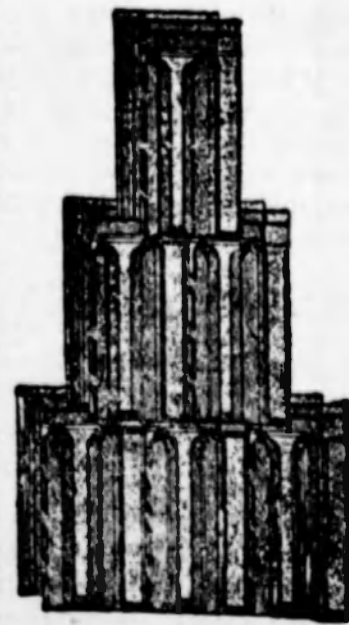
nagykikindai és zombolyai cserepet
 fogadjon el és utasítson vissza más
 : : silány minőségű cserepet, mert : :

csak a BOHN-féle

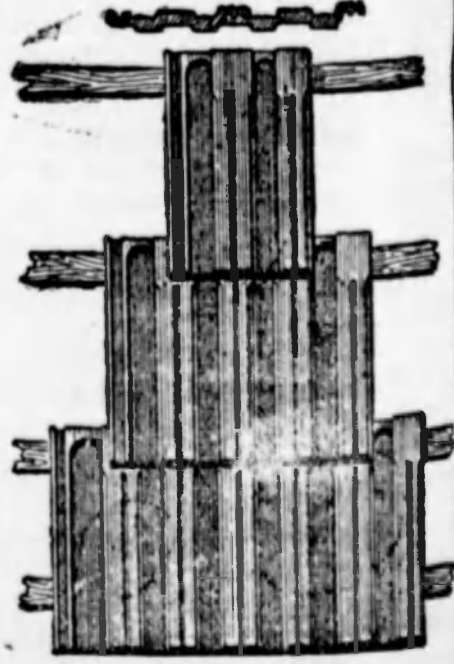
cserep jutányos, szép és szakszerű fedőanyag.

Tessék mintát és árjegyzéket kérni.

BOHN-CSERÉPGYÁR Zombolya.

Bohn kikindai cserape.

Bohn zombolyai cserape.

Nyom. Feigl Gyula könyvnyomdájában Köszegen.